

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/81/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3215010061
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3215010061.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. augusta 2015 prejednal odvolanie obžalovaného

Y. R.

nar. XX.XX.XXXX v H. T. H., trvale bytom H. T. H., C. č. XXXX/XX, t.č. vo väzbe v ÚVV Ilava, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 3T/29/2015-374 zo dňa 01.07.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 3T/29/2015-374 zo dňa 01.07.2015 bol obžalovaný Y. R. uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., pretože dňa 02.05.2014 v čase asi o 19.00 hod. v Bánovciach nad Bebravou v mieste svojho bydliska v kuchyni bytu na ulici C. č. XXXX/XX po predchádzajúcej slovnej hádke so svojim otcom Y. R. vzal do ruky kuchynský nôž s dĺžkou čepele 10 cm, a týmto ho bodol do ľavej strany hrudníka v oblasti srdca v dôsledku čoho poškodený Y. R. utrpel poranenie dôležitého orgánu - pľúc a to bodnú ranu s prepichnutím pohrudnice a poranení pľúcneho tkaniva s penetráciou do ľavej pohrudničnej dutiny, ktoré zranenie spôsobilo prítomnosť vzduchu v hrudnej dutine vľavo, zmliaždenie pľúc vľavo so zakrvácaním a vyžiadalo si práceneschopnosť a liečbu v trvaní 4 týždňov.

Bol za to odsúdený podľa § 155 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. m) Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Proti tomuto rozsudku hneď po jeho vyhlásení podal obžalovaný odvolanie. V písomných dôvodoch odvolania namietal, že súd prvého stupňa nesprávne zistil skutkový stav a na základe toho aj skutok nesprávne kvalifikoval. Vina obžalovaného jednoznačne a náležite preukázaná nebola a súd najmä nezohľadnil závažné duševné poruchy a asociálne prostredie, v ktorom obžalovaný vyrastal a ktoré len zhoršovalo jeho psychické problémy. Pochybil, pokiaľ u obžalovaného vyhodnotil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., na ktorú prihliadať nemusel a na druhej strane ako poľahčujúce okolnosti nevyhodnotil, že obžalovaný skutok spáchal v spojitosti s negatívnymi dôsledkami jeho choroby v zmysle § 36 písm. c) Tr. zák. a pod vplyvom tiesnivých a rodinných pomerov, ktoré si sám nespôsobil podľa § 36 písm. h) Tr. zák., v dôsledku čoho mu uložil neprimeraný trest. Trestnú vec vyšetroval vyšetrovateľ, ktorého obžalovaný obvinil zo spáchania predmetného skutku, čím došlo k zásahu do elementárneho princípu garancie nezaujatého a objektívneho vyšetrovania trestných činov. Ďalej namietal znalecký posudok z odboru psychiatrie č. 47/2015 ako výsledný produkt nezákonného držania jeho klienta v Nemocnici pre obvinených a odsúdených Trenčín, pretože došlo k prekročeniu dvojmesačnej lehoty pozorovania duševného stavu obvineného ústavným spôsobom. Podľa stanoviska generálneho

prokurátora SR táto lehota začína plynúť od nadobudnutia právoplatnosti výroku uznesenia o nariadení pozorovania duševného stavu obvineného ústavným spôsobom. Znaleckým posudkom vytykal tiež, že sú v rozpore s podkladmi - inými psychiatrickými správami, ktoré sa nachádzajú v predmetných posudkoch a ktoré nezohľadnili, že obžalovaný bol v minulosti pre bludovú poruchu hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení v NOO Trenčín. Závety znaleckých posudkov nezodpovedajú súčasným bádaniam a učebniciam psychiatrie, pretože podľa názoru obhajoby, človek, ktorý trpí psychopatiou, nevie rozoznať dôsledky svojho konania. Rorschachova metóda použitá pri vyšetovaní klienta nie je pritom smerodajná, pretože výsledky takéhoto skúmania si každý psychiater vykladá inak. Obžalovaný nie je zorientovaný v realite a žije v paranoidných predstavách. Pokiaľ ide o znalecký posudok z odboru zdravotníctva - chirurgie, tu sa nestotožňuje s vyjadrením súdneho znalca na hlavnom pojednávaní zo dňa 27.05.2015, že pokiaľ bola čepeľ noža približne taká ako dĺžka rany (8 cm), intenzita útoku bola väčšia ako keby bol útok prevedený nožom s dĺžkou čepele 20 cm a ktorý by prenikol len do hĺbky 8 cm. To, že si obžalovaný na svoj útok vybral nôž s krátkou čepeľou, poukazuje na to, že nemal úmysel spôsobiť ťažké poranenie. Následne vytykal súdu prvého stupňa, že tento vykonal len veľmi málo z navrhovaných dôkazov, ktoré by ozrejmili povahové vlastnosti a osobu poškodeného, ktorá skutočnosť má tiež vplyv na individualizáciu trestu. Namietal aj záver znalcov spočívajúci v tom, že u obžalovaného sa jednalo o úmyselný afekt. Toto slovné spojenie je vnútorne rozporné tvrdenie. V takomto prípade sa nedá bez pochybností hovoriť o tom, že obvinený chcel poškodenému spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, pravdepodobnejšie je, že tak nechcel urobiť a že sa skutočne jednalo len o afekt - demonštratívne, reflexívne nevedomené bodnutie vo vyhrotenej situácii. Žiadal o vypracovanie nového kontrolného psychiatrického posudku k posudkom, ktoré vypracovali znalci z Centra duševného zdravia, s.r.o.

Obžalovaný v svojich písomných dôvodoch odvolania opätovne uvádzal skutočnosti, ktoré začal tvrdiť dňa 03.09.2014 pred súdom prvého stupňa pri rozhodovaní o väzbe, kde z bodnutia poškodeného obvinil vyšetrovateľa I. V. I., žiadal vypočuť sudcu a členov senátu ako aj prokurátorku k tomu, že V. I. sa 03.09.2014 pred týmito priznal k svojej pravej totožnosti a priznal aj to, že skutok sa nestal 02.05.2014, ale až na druhý deň 03.05.2014 a že ho vykonal on. Žiadal vypočuť aj príslušníka C. C., ktorý bol dňa 02.05.2014 viackrát zavolaný k pokusu vraždy p. I. Y. ocom obžalovaného Y. R.. K tomu Y. R. urobil priznanie, že spolu s V. D. (to je podľa obžalovaného pravé meno vyšetrovateľa mjr. I. V. I.) sa pokúšajú zavraždiť I. Y. a v ten deň, keď p. C. C., čo je upratovačka v škole, doniesla jedlo a chceli to narafičiť na obžalovaného. Dopustili sa aj podvodu, ktorý taktiež chceli hodiť na obžalovaného. V rámci konečného návrhu obhajca žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d), e) Tr. por. a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. c) a d) Tr. por., eventuálne, aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. bola vec vrátená súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. Pokiaľ odvolací súd dospeje k záveru o vine, žiadal, aby zväzil uloženie trestu pod spodnú hranicu trestnej sadzby, za súčasnej aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. por. o mimoriadnom znížení trestu.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní poukázala na to, že súd prvého stupňa sa dostatočne zaoberal so všetkými skutočnosťami namietanými zo strany obžalovaného, ktorý zvolil obranu takú akú zvolil, poukázala na závery znaleckého posudku z odboru psychiatrie, ktoré podľa jej názoru sú dostatočne vyčerpávajúce a z ktorých vyplýva, že u obžalovaného bola znížená jedine ovládacia schopnosť, avšak iba v zmenšenej forenzne nevýraznej miere vplyvom alkoholu a jeho úmysel spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví bol dostatočne preukázaný. Obžalovaný bol schopný rozpoznať dôsledky svojho konania. Rozsudok súdu prvého stupňa pokiaľ sa týka viny ale aj trestu považuje preto za zákonný a správny, súd nepochybil ani pri použití priťažujúcej okolnosti a nepoužití poľahčujúcich okolností, ako sa toho domáha obžalovaný, a preto žiadala podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V rámci preskúmania súdom prvého stupňa zisteného a ustáleného skutkového stavu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal vo veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým

zisteniam i právny záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje. Obžalovaného zo spáchania skutku jednoznačne usvedčil jeho otec - poškodený Y. R., nepriamo jeho brat - svedok C. R., ďalšie okolnosti ohľadne skutku vyplynuli z ohliadky miesta činu a k tomu pripojenej fotodokumentácie, z lekárskeho správ a zo zápisnice z rekonštrukcie vecí spolu s fotodokumentáciou. Pokiaľ sa týka tzv. paranoidných predstáv obžalovaného a bludových porúch, tu je potrebné uviesť, že po spáchaní skutku sa obžalovaný dňa 04.05.2014 k tomuto doznal, dňa 17.07.2014 opätovne za prítomnosti obhajcu sa ku skutku doznal a napokon sa doznal aj v rámci konania o dohode o vine a treste pred prokurátorom dňa 13.08.2014 za prítomnosti obhajcu. Aj otec obžalovaného - poškodený Y. R. na hlavnom pojednávaní potvrdil, že obžalovaný nikdy predtým „z cesty“ nič nerozprával. Až dňa 03.09.2014 pri rozhodovaní o žiadosti o prepustenie z väzby pred súdom obžalovaný obvinil vyšetrovateľa mjr. I. V. I. z toho, že poškodeného Y. R. pichol nožom on, že pravé meno vyšetrovateľa je V. D., že tento mal za vraždu sedieť vo väznici v R. T. C., že je členom militantnej skupiny a jeho úlohou bolo takýmto spôsobom odstrániť obžalovaného a uvádzal aj ďalšie zrejme výmysly ohľadne svojej osoby, ale aj skutkov vrážd, o ktorých sa mal dozvedieť a ktoré mali spáchať ľudia okolo vyšetrovateľa. K námietke obhajoby o objektivite vyšetrovania a osoby vyšetrovateľa odvolací súd uvádza, že takéto obvinenie nemôže byť dôvodom pre vyslovenie zaujatosti vyšetrovateľa a negovanie predchádzajúcich úkonov trestného konania. Navyiac, prípadná námietka zaujatosti má byť v zmysle ustanovenia § 31 ods. 4 Tr. por. vznesená bez meškania, ale obhajoba túto námietku vzniesla až dňa 06.11.2014, teda po viac ako dvoch mesiacoch.

Vychádzajúc z predchádzajúcich výpovedí obžalovaného až do dňa 03.09.2014, ale aj z jeho vystupovania na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, kde obžalovaný okrem svojich tzv. paranoidných predstáv predniesol aj vcelku logické námietky ohľadne nezohľadnenia amnestie prezidenta republiky v prípade jeho posledného odsúdenia, na ktoré súd prvého stupňa prihladol ako na priťažujúcu okolnosť, odvolací súd jednoznačne nadobudol presvedčenie, že obžalovaný chápe zmysel trestného konania a už vôbec nenadobudol dojem, že by obžalovaný nebol zorientovaný v realite a žil v paranoidných predstavách. Pokiaľ teda znalci - psychiatri pri vypracovávaní znaleckých posudkov aj citovali lekárske správy z predchádzajúcich liečení obžalovaného, resp. jeho hospitalizácii pre bludové poruchy, k týmto však neprihliadali, pretože oni sami bludové poruchy u klienta nezistili. Na hlavnom pojednávaní konštatovali, že konštrukcie prezentované obžalovaným nemožno z psychiatrického hľadiska brať do úvahy ako významné a podľa nich si obžalovaný vymýšľa a ani sám neverí tomu, čo hovorí. Ani odvolací súd potom nemal pochybnosti o závere znalcov, že obžalovaný vedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania a jeho schopnosť ovládať konanie bola ovplyvnená iba pozitívom alkoholu a to v nepodstatnom rozsahu. Odvolací súd sa nemohol stotožniť ani s námietkou obhajoby, že znalecký posudok č. 47/2015 je nezákonný, pretože došlo k prekročeniu dvojmesačnej lehoty pozorovania duševného stavu obvineného v ústave, nakoľko podľa stanoviska Generálneho prokurátora SR, táto lehota začína plynúť od nadobudnutia právoplatnosti výroku uznesenia o nariadení pozorovania duševného stavu obvineného ústavným spôsobom. Touto námietkou sa odvolací súd zaoberal už vo svojom rozhodnutí sp. zn. 23Tos/56/2015 zo dňa 29.04.2015 v rámci rozhodovania sťažnosti obvineného o ponechaní vo väzbe, kde jednoznačne zotrval na stanovisku, že dvojmesačná lehota vyplývajúca z ustanovenia § 149 ods. 1 Tr. por., sa týka predovšetkým obmedzenia osobnej slobody obvinených, ktorí nie sú vo väzbe, ale už vôbec nemožno súhlasiť, že táto lehota začína plynúť od právoplatnosti takéhoto uznesenia. Podľa názoru odvolacieho súdu, lehota začína plynúť od okamžiku faktického umiestnenia takejto osoby do zdravotníckeho zariadenia, teda od okamžiku, kedy bola obmedzená jej osobná sloboda. Stanoviská Generálneho prokurátora SR nie sú pre súd záväzné, týmito upravuje iba postup prokurátorov.

Odvolací súd sa stotožnil aj so záverom znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva ohľadne spôsobeného zranenia poškodenému obžalovaným, ale najmä k záveru o značnej intenzite bodnutia, pretože takmer celý nožik vnikol do poškodeného. Aj keď konanie obžalovaného nebolo vopred uvážené a plánované, nevylučuje to úmysel spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, pretože útok bol vedený so značnou intenzitou a do vnútra hrudníka poškodeného a obžalovaný si musel byť vedomý toho, že útokom na túto časť tela dôjde k poškodeniu dôležitých orgánov nachádzajúcich sa najmä v tejto časti ľudského tela. Ohľadne tejto otázky sa odvolací súd stotožnil a v celom rozsahu si osvojil závery súdu prvého stupňa tak, ako sú tieto uvedené v dôvodoch napadnutého rozsudku.

Odvolací súd nepovažoval za potrebné doplniť dokazovanie výsluchom osôb, ktoré obžalovaný navrhoval nielen vo svojich písomných podaniach, ale aj na verejnom zasadnutí, pretože toto dokazovanie sa týka takých okolností, ktoré aj odvolací súd jednoznačne považuje za výmysly. Pokiaľ

sa týka výsluchu ďalších svedkov, ktorí by sa mali vyjadriť k agresivite osoby poškodeného, v tomto smere súd prvého stupňa vypočul dvoch z navrhovaných svedkov a ani odvolací súd nepovažuje za potrebné ďalej túto okolnosť objasňovať a preverovať. Pokiaľ sa teda týka uznania viny, v tomto smere nepovažoval odvolací súd odvolanie obžalovaného za dôvodné.

Súd prvého stupňa správne pri ukladaní trestu zohľadnil u obžalovaného prirážajúcu okolnosť spočívajúcu v jeho predchádzajúcom odsúdení a výkone trestu odňatia slobody rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1T/25/2011 vo výmere 7 mesiacov, ktorý obžalovaný vykonal dňa 19.03.2013. Tu je potrebné uviesť, že na toto odsúdenie sa amnestia prezidenta republiky nevzťahuje, pretože obžalovaný je vylúčený z jej použitia v zmysle článku V písm. d). Vychádzajúc zo záverov znaleckého posudku znalcov - psychiatrov potom podľa názoru odvolacieho súdu nebolo možné u obžalovaného vyhodnotiť ako poľahčujúce okolnosti, že skutok spáchal v spojitosti s negatívnymi dôsledkami jeho choroby v zmysle § 36 písm. c) Tr. zák. a pod vplyvom tiesnivých a rodinných pomerov, ktoré si sám nespôsobil v zmysle § 36 písm. h) Tr. zák. Uložený trest odňatia slobody tesne nad o jednu tretinu zvýšenou zákonnou hranicou trestnej sadzby podľa ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák. je teda trestom zákonným a primeraným k dosiahnutiu nápravy páchatel'a, tak ako to má na mysli ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd nezistil žiadny dôvod pre použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. por. pre mimoriadne zníženie trestu, samotný obžalovaný si svojim postojom ku spáchanému skutku nevytvoril podmienky pre takýto postup a ani zo žiadnych iných okolností odvolací súd takýto postup dovodiť nemohol. Napokon súd prvého stupňa nepochybil ani v tom, pokiaľ obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaradil podľa § 48 ods. 2 pís. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.